

plementere art. 3 i direktivet om forbrugercredit (87/102/EØF som ændret ved 90/88/EØF) og fik dermed sin nuværende ordlyd. Om bestemmelsens forarbejder henvises til lovforslag L 133 af 17. januar 1990, FT 1989/1990, Tillæg A, sp. 3629.

Til § 13

Gebyrer udgør en stadig stigende omkostning for forbrugerne i løbende kontaktførelse og er samtidig en vigtig indtjeningskilde for erhvervslivet i forbindelse med udviklingen af nye sofistikerede og komplicerede tjenesteydelser. Der kan derfor opstå usikkerhed om, hvornår et gebyr er berettiget som betaling for en tillægsydelse til hovedydelsen, og hvornår gebyret reelt er en prisforhøjelse af den aftalte pris på hovedydelsen. Der er derfor fundet behov for en opstramning af reglerne på dette område. Nye eller ændrede gebyrer kan endvidere forekomme overraskende for forbrugerne og kan opfattes som en tillægsbetaling, som forbrugerne ikke var opmærksom på ved aftalens indgåelse.

Med den foreslåede bestemmelse indsættes regler om adgangen til at ændre eksisterende gebyrer og indføre nye gebyrer i løbende kontraktforhold.

Bestemmelsen har ikke civilretlig virkning, og den griber således ikke ind i aftaleforholdet mellem forbrugerne og den erhvervsdrivende. Der er i stedet tale om en offentligretlig bestemmelse, og overtrædelser af bestemmelsen vil kunne sanktioneres med påbud efter markedsføringslovens almindelige regler herom. Endvidere foreslås det, at strafsanktionere reglen i den foreslåede § 13, stk. 3, om individuel varsling af væsentlige gebyrer og nye gebyrer.

Forslaget vil skabe gennemsigtighed omkring brugen af gebyrer. Med lovforslagets § 11 sikres det, at der i forbindelse med udbud af varer og tjenesteydelser skabes gennemsigtighed omkring varers og tjenesteydelsers pris, idet prisen skal omfatte eventuelle gebyrer. Såfremt der i løbende kontraktforhold efter aftaleindgåelsen sker ændringer i eksisterende gebyrer eller indføres nye gebyrer, er der behov for at sikre, at forbrugerne bliver gjort opmærksom på disse forhold ved at kræve, at den erhvervsdrivende varsler disse ændringer over for forbrugerne. Dette er baggrunden for den foreslåede § 13.

Er der tale om væsentlige ændringer af eksisterende gebyrer, eller indføres der nye gebyrer, skal ændringen varsles over for forbrugerne ved individuel kommunikation. Forbrugerne skal i dette tilfælde have oplysning om, hvilke muligheder der er i henhold til aftalen for at opsiges den, inden det nye gebyr eller gebyrforhøjelsen får virkning.

Ved et gebyr forstås en betaling for en særlig tjeneste, funktion eller ydelse, som knytter sig til en vare eller tjenesteydelse, eller et løbende aftaleforhold, og som ikke har karakter af en selvstændig tjenesteydelse. Som eksempel kan nævnes faktureringsgebyrer, betalingsgebyrer og opsigelsesgebyrer. Derimod omfatter bestemmelsen ikke gebyrer, der er nærmere reguleret ved lov, fx rentelovens regler om rykkergebyrer.

Ifølge den foreslåede stk. 1, skal betingelserne for at kunne ændre størrelsen eller opkrævningen af et gebyr i en eksisterende aftale til ugunst for forbrugeren være klart fremhævet i aftalen. Ændringen skal varsles inden dens ikrafttræden. Disse bestemmelser må forstås i overensstemmelse med dansk fornuftens almindelige regler, hvorefter ændringer i en aftale ikke kan ske ensidigt, medmindre der er hjemmel herfor i aftalen.

Vurderingen af hvad der skal forstås ved begrebet rimelig frist må bero på en konkret vurdering, hvori bl.a. indgår ændringens størrelse, og om gebyrforhøjelsen er begrundet i den erhvervsdrivendes egne forhold eller udefra kommende forhold, som den erhvervsdrivende ikke er herre over.

Ifølge den foreslåede stk. 3 skal der ved individuel kommunikation over for forbrugeren varsles om opkrævning af nye gebyrer i et løbende aftaleforhold eller væsentlige gebyrændringer. Forbrugeren skal oplyses om de muligheder, han i henhold til aftalen har for at kunne komme ud af aftalen, inden gebyrændringens ikrafttræden. Varslingen skal således indeholde en beskrivelse af de nærmere betingelser for opsigelse af aftalen, herunder opsigelsesvarslets længde og eventuelle gebyrer i forbindelse med opsigelsen. Hvornår der foreligger en væsentlig gebyrændring afhænger af en konkret vurdering, hvori indgår ændringens størrelse set i forhold til det tidligere gebyr og i forhold til hovedydelsens værdi.

Bestemmelsen om ændring af gebyrer og indførelse af nye gebyrer finder, jf. den foreslåede § 2, stk. 3, ikke anvendelse for virksomheder omfattet af lov om finansielle virksomheder, hvilket er en konsekvens af, at reglen i § 11, stk. 2, heller ikke finder anvendelse for finansielle virksomheder.

Til § 14

Til stk. 1-4

Den hidtidige bestemmelse om skiltning med organiseret rabat finder kun anvendelse, når der ydes organiseret rabat for varer. Det foreslås derfor at udvide anvendelsesområdet for reglerne om skiltning med or-